

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری

دانشگاه تربیت معلم آذربایجان

دانشکده علوم پایه

پایان نامه کارشناسی ارشد در رشته فیزیک

عنوان :

انرژی تاریک کیهانی

استاد راهنما :

دکتر فرهاد دارابی

استاد مشاور :

دکتر محمد رضا ستاره

پژوهشگر :

خالد فاطمی

تقدیم به

بزرگ معلّم و استاد تاریخ بشریت (محمد مصطفی
(ص)) که یگانه چراغ و راه سعادت و هدایت را
برای انسان ها به ارمغان آورد.

تقدیم به

خانواده ام، به روان پدر عزیزم و مادر رنج کشیده
ام، به خواهرهای مهربانم و برادرانم.

تقدیم به

دوستان گرامی ام و آنان که تاکنون کسی چیزی به
آنها تقدیم نکرده.

سپاسگزاری

حمد و ثنا و ستایش یگانه معبودی را سزااست که به حق آسمان ها و زمین را با تمام راز و رمز های نهفته در آن از هیچ آفریده است . و بهترین و پاک ترین سپاس ها و ستایش ها ثار روح بهترین و خالص ترین و گرمی ترین بنده اش حضرت محمد (ص) که آورنده ی پیغام راستین از جانب خداوند بلند مرتبه می باشد . بنابر مصداق حدیث شریف «من لم یشکرالمخلوق لم یشکرالخالق» بر خود واجب می دانم بدین وسیله مراتب قدردانی خود را از استاد عزیز و بزرگووارم جناب آقای دکتر فرهاد دارابی که حقیقتاً پدرانۀ بنده را راهنمایی و کمک فرمودند، اعلام دارم و امیدوارم که سربلند و با عزت زندگی را همچنان در عرصه ی تربیت و آموزش ادامه دهند. همچنین از خانواده ی عزیزم خصوصاً مادر مهربان و خواهرهای گرمی ام که همواره حامی و مشوق من در تنگناهای زندگی ام بوده اند نهایت سپاس و تشکر و قدردانی را دارم و از دوستان بسیار عزیزم آقایان محی الدین احمدپور و عبدالباسط

ظهريان كه بدون كمك هاى بى شائبه ى ايشان اين كار پايان نمى يافت نهايت سپاس و تشكر و قدردانى را اعلام مى دارم . و درپايان از همه ى عزيزانى كه مستقيم و غير مستقيم كه بنده را مرهون راهنمايى و كمك هاى خويش فرموده اند سپاسگزارى مى نمايم .

چکیده

هدف مادر این پایان نامه مروری جامع بر سؤالات اساسی موجود در کیهان‌شناسی مدرن می‌باشد. به دلیل همبستگی و جدایی ناپذیری میان - ماده و انرژی کار خود را با بررسی ماده‌ی تاریک و ماهیت و سرشت آن آغاز نموده و آنگاه به موضوع اساسی‌تری یعنی انرژی تاریک پرداخته‌ایم. و سرنوشت کیهان را با بررسی این دو و تأثیراتشان بر یکدیگر بررسی کرده‌ایم. اساس کار ما در این پژوهش بررسی انرژی تاریک در قالب مدل قدرتمند و زیبای هولوگرافی و با نام انرژی هولوگرافیک تاریک می‌باشد. به اختصار می‌توان گفت مدل هولوگرافیک کیهان را به عنوان تصویری از یک حقیقت با ابعاد بالاتر نشان می‌دهد و بنیاد آن از گرانش کوانتومی برمی‌خیزد. در ادامه نظری نیز بر چند مقایسه‌ی زیبا میان مدل‌ها داشته و به طور اجمالی نظریه‌ی جدید و قدرتمند کوینتوم را بررسی کرده‌ایم. کارهای انجام شده همراه با تأییدات مشاهدات انجام گرفته‌ی جدید می‌باشند و سعی شده که نتایج با نهایت دقت و ژرف اندیشی همراه باشند.

واژه‌های کلیدی: کیهان‌شناسی، ماده‌ی تاریک، انرژی تاریک، هولوگرافی، انرژی هولوگرافیک تاریک، کوینتوم

۴۲	تردید در یافته‌های پیشین
۴۳	جهان‌پیچیدهما
۴۵	فصل اول:
۴۵	بخش دو مانرزی ماده بخاریک
۴۶	۱- ماده بخاریک
۵۳	۲- کیهان‌شناسی بخاریک
۵۴	۲-۱- شواهد مشاهده بخاریک DE
۵۴	۲-۱-۱ سوپرنوای Ia
۵۵	۲-۱-۲ CMB و LSS
۵۵	۲-۲- انرژ بخاریک:
۵۵	۲-۲-۱ ثابت کیهانی انرژ بخاریک
۵۸	۲-۳ مدل‌های بخاریک بخاریک
۶۱	۲-۳-۱ کوانتومسنس (جوهره)
۶۳	۲-۳-۲ انرژ بخاریک در مدل‌های جهان‌بری (Brane World)
۶۵	۲-۳-۳ گاز چاپایی
۶۷	۳- آلیانرژ بخاریک بخاریک هموخ خلاست؟
۶۹	۴- بازساز انرژ بخاریک بخاریک بخاریک بخاریک
۷۰	۵- شکاف بزرگ، در هم‌ری بزرگ، کالیقبزرگ؟ سرنوشت جهان در مدل‌های بخاریک بخاریک
۷۲	۶- نخجهگیی
۷۳	فصل اول:
۷۳	بخش سو مجهانولوگرافیک
۷۴	۱. مقدمه
۷۴	۲. آنتروپی اطلاعات
۷۵	۳- کیهان‌شناسی کوانتوم ای اطلاعات کیهان
۷۶	۴- نخجهگیی
۷۷	فصل دو موصولو مباظنرژ بخاریک بخاریک بخاریک

۷۷	بخش اول جهان شبیه هولوگرافیک
۷۸	خلاصه:
۷۸	۱- مقدمه:
۷۹	۲- مدل:
۸۱	۳- تحلیلهای نام یکی:
۸۵	۴- نتیجه گیری بحث
۸۷	بخش دوم ماصول هولوگرافیک انرژیتاریک
۸۸	خلاصه:
۸۸	۱- مقدمه:
۸۹	۲- مرزهای هولوگرافیک کیهان:
۹۰	۳- مرزهای انرژیتاریک هولوگرافیک
۹۲	۴- انرژیتاریک هولوگرافیک
۹۴	۵- انرژیتاریک هولوگرافیک و نوسانات خلاء
۹۵	۶- نتیجه گیری
۹۶	بخش سوم انرژیتاریک هولوگرافیک
۹۷	خلاصه:
۹۷	۱- مقدمه
۹۸	۲- ملاحظاتهولوگرافیک
۹۹	۳- مدل انرژیتاریک
۱۰۱	۴- سنکجهان:
۱۰۲	۵- یکمدلهماهنگ: Λ CDM
۱۰۴	بخش چهارم مبدأ مدل انرژیتاریک هولوگرافیک
۱۰۵	خلاصه
۱۰۵	۱. مقدمه
۱۰۶	۲. عدم قطعیت کف فضا زمان
۱۱۱	۳. هولوگرافیک مدل انرژیتاریک agegraphic
۱۱۶	۴- نتیجه گیری

۱۱۷	فصل سوم مدلها
۱۱۷	بخش اول CDM $\Lambda(t)$ به عنوان منشأ متحد از هولوگرافیک agegraphic انرژ تاریک
۱۱۸	خلاصه
۱۱۸	۱. مقدمه
۱۲۱	۲. کیهانشناسی CDM $\Lambda(t)$: معادلات اساسی توجه به معادله همبستگی انانیتیشن
۱۲۳	۳- تئوری دینامیک ماده از داده های اخیر
۱۲۳	۳.۱- ثابتافتگی های
۱۲۳	۳.۱.۱- طولها بله عنوان کمقسطولکهای
۱۲۵	۳.۱.۲- افتد ره به عنوان کمقسطولکهای
۱۲۶	۳.۱.۳- افق ویناد در به عنوان کمقسطولکهای
۱۲۷	۳.۲- ثابتکهای سن (ثابتسنکهای)
۱۲۷	۳.۲.۱- سنکهای انانیتیشن کمقسطولکهای
۱۲۸	۳.۲.۲- زمانهدی به عنوان کمقسطولکهای
۱۲۹	۴- نتایجگی بی بحث
۱۳۰	فصل سوم
۱۳۰	بخش دوم کممدلانرژ هولوگرافیک
۱۳۱	خلاصه:
۱۳۱	۱. مقدمه
۱۳۲	۲. انرژ هولوگرافیک از انحنای فضایی، ماده و تابش:
۱۳۵	۳- سازگاری پاندو مدلانرژ هولوگرافیک و توصیف هولوگرافیک از کیهان
۱۳۸	۴- خلاصه و نتایجگی
۱۴۰	بخش سوم کممدلعموم پتوز انرژ هولوگرافیک بر همکنش
۱۴۱	خلاصه:
۱۴۱	۱- مقدمه:
۱۴۴	۲- مدلانرژ هولوگرافیک بر هم کنش
۱۴۷	۳- بحث
۱۴۹	بخش چهارم مدلانرژ هولوگرافیک و نظر به پهنای انسور اسکالر

۱۵۰	خلاصه :
۱۵۰	۱- مقدمه :
۱۵۲	۲- مدل
۱۵۳	۲.۱- حالتخفضایی
۱۵۶	۲.۲- حالتها ئنجرلخفضایی
۱۵۷	۳- نتجیگی
۱۵۹	بخشپنجمتورمبائرژ هولوگرافیک
۱۶۰	خلاصه:
۱۶۰	۱- مقدمه :
۱۶۱	۲- سری تکاملی HDE
۱۶۴	۳- اختلالاتوظیف
۱۶۷	۴- سای مفاه یهودر کاز اصولهولوگرافیک
۱۷۰	فصلچهارمچندمقایسهمنمدلهاگذریمدلکوئیتومبشوننتجیگی
۱۷۰	بخشاوهولوگرافیکچاپلیگاز
۱۷۱	خلاصه:
۱۷۱	۱- مقدمه:
۱۷۳	۲- چاپاینگاز بهعنوانکمدلانرژ هولوگرافیکتاریخ
۱۷۷	۳- نتجیگی :
۱۷۸	بخشدومتاکون
۱۷۹	مقدمه
۱۷۹	۲- متانتا کونماندائرژ تاریکهولوگرافیکدر کهان
۱۸۱	۳- متانتا کونماندائرژ هولوگرافیکتاریخدر یککهانغی تخت
۱۸۷	بخشسومکوتنوم
۱۹۰	۲- شواهدمشاهدانغیرایسناری کوتنوم
۱۹۱	۳. کهانسناسیکوتنوم: بناینها نظری
۱۹۱	۳.۱- یکنظری no-go

۱۹۴	۳.۲- شرایط عبور از 1-.....
۱۹۵	۴. ساده‌ترین مدل کویت و مباحث آنها پیوگانه
۱۹۵	۴.۱- مدل
۱۹۹	۴.۲ عی‌شناسی state-finder.....
۲۰۲	نتیجه‌گیری :
۲۰۳	منابع الف (مقالات انتخابی) کتابها
۲۰۳	الف) مقالات انتخابی
۲۰۷	چکیده و لاین

فصل اول: کلیات ماده و انرژی تاریک و جهان هولوگرافیک

بخش اول ماده ی تاریک

خلاصه

ما دوره‌ی خود را با توصیف اکتشاف پارادوکس جرم در کیهانشان خودی و خوشه‌های کیهانی شروع می‌کنیم. اولین دلایل این مسئله در سال ۱۹۳۰ آشکار شد و بعد ها مشاهدات بیشتری روی داد. در اوسط دهه‌ی ۱۹۷۰ مقادیر داده‌های کیهانی به اندازه‌ی کافی مناسب بود تا حضور یک ماده‌ی حجیم و غیر قابل مشاهده را در اطراف کیهانشان ها و خوشه‌های کیهانشانی پیشنهاد دهد. سرشت آن اجتماع در آن زمان مشخص نبود، اما فرضیه‌ی حرکت ستاره وار و مناطق روشن به همان اندازه‌ی سرشت گازی آن اجتماع جدید شامل مشکلات خاصی بود. این مشکلات با پیشنهاد خواص ماده‌ی تاریک غیر باریونی در که سال ۱۹۸۰ ارائه شد، ناپدید گشت.

پروسه‌ی سیستماتیک در مطالعه‌ی ساختار کیهانشان ها، شامل مطالعه‌ی ساختار بزرگ مقیاس که بر مساحی کیهانشان ها بنا نهاده شده است، می باشد. آنالیز ساختار ترکیبات پس از انفجار بزرگ، سیر تکاملی شیمیایی کیهانی که مشتمل بر سرتز نوکلئونی اصلی می باشد، به همان اندازه مشاهده‌ی پرتوهای پس زمینه نشان می دهد که عملاً بدون هیچ شکی کیهان حاوی ماده‌ی تاریک بسیار بیشتر از ماده‌ی تاریک باریونی می باشد! علاوه بر وجود ماده‌ی تاریک، مشاهدات اخیر وجود انرژی تاریک را پیشنهاد کرده و نشان می دهند که ماده‌ی تاریک و ماده‌ی باریونی چگالی کلی ماده - انرژی کیهان را با مقدار بحرانی کیهان شناختی برابر می کنند. هردوی انرژی و ماده‌ی تاریک جزو بزرگترین چالش‌های پیش روی فیزیک به خاطر سرشت ناشناخته شان می باشد. فرضیه‌های گوناگونی برای سرشت ذرات ماده‌ی تاریک وجود دارد و عموماً بعضی از ذرات حجیم و سنگین و کم برهمکنش شدیداً مورد علاقه و مرکز توجه می باشند. این ذرات باید یک میانگین نسبی سرد را شکل دهند و به همین خاطر به آن‌ها ماده‌ی تاریک سرد گفته می شود. این درک که ما سرشت ساختار اصلی کیهان را نمی شناسیم، یک مشکل انقلابی برای درک است و نقشه و طرحی برای به دام انداختن ذرات ماده‌ی تاریک یکی از چالش‌های دلفریب برای آینده می باشد.

۱ - ماده‌ی تاریک¹ به عنوان یک انقلاب علمی

تقریباً تمام اطلاعات اجسام مادی از طریق فوتون‌ها به ما منتقل می شوند. بیشتر اجسام قابل مشاهده اند چون یا از خود نور ساطع می کنند و یا باز می تابانند. در حالت دیگر به عنوان مثال سوپر نواها برخلاف پس زمینه‌ی روشن که منجر به جذب نور می شود، توجه می کنیم. بنابراین هر دوی جذب و پخش نور به ما اجازه‌ی ردیابی جرم در کیهان را می دهد و مطالعات امروزه و رای نو احی اپتیکی به انجام می رسد. دستگاه‌های مدرن در ابتدا فوتون‌های ساطع شده از اجسام کیهانی را در طیف‌های رادیویی و ما دون قرمز بررسی می کنند و سپس از باندهای پرتو X و گاما برای سایر بررسی‌ها استفاده می نمایند.

اطلاعات جدید نشان می‌دهد که اجسام کیهانی با سرشت‌های متفاوت در جذب یا انتشار فوتون با راه‌های گوناگون، متفاوت عمل می‌کنند. در یک انتها سوپر نواهای درخشان وجود دارد، هنگامی که یک ستاره به تنهایی انرژی‌ای به اندازه‌ی تمام ستارگان موجود در یک کهکشان به یک باره از خود ساطع می‌کند. در طرف دیگر سیارات با مقدار انرژی ساطع شده‌ی بسیار پایین از خود قرار دارند. سودمندی و تأثیر انتشار می‌تواند به صورت پیوسته به نسبت جرم به نور برای یک شیء توصیف شود که در واحدهای منظومه‌ی خورشیدی در یک محدوده‌ی اندازه‌گیری متریکی نوری ثابت که معمولاً آبی می‌باشد، اندازه‌گیری می‌شود. مثال بالا نشان می‌دهد که نسبت جرم به درخشندگی (نور) در یک بازه‌ی بسیار وسیع قرار می‌گیرد. اکنون این سؤال پیش می‌آید که آیا تمام اجسام کیهانی از خود نور ساطع می‌کنند و یا نور جذب می‌کنند؟

مشاهدات انجام شده در قرن گذشته نشان می‌دهد که تا حدودی می‌توانیم نتیجه بگیریم که خیر! منجمان مکرراً جرم را بوسیله‌ی چیزهایی که از خود ساطع می‌کنند، تعیین می‌نمایند. با این وجود جرم اجسام نجومی می‌تواند به صورت مستقیم تعیین شود، استفاده از حرکت سایر اجسام (مانند یک جسم آزمون) به دور یا اطراف جسم مورد مطالعه نیز برای تعیین جرم مستقیم به کار می‌آید. در بسیاری از حالات مانند جرم کل مستقیم افزوده شده تقریبی، تقریب درخشندگی جرم نجومی در یک بازه‌ی کسری بوده و از مقدار مشاهده شده و یا بحرانی کمتر می‌باشد. معمول است که این جرم را که از طریق فرضیه در پاسخی به اختلاف جرم بدست می‌آید، جرم سیاه یا ماده‌ی تاریک بنامیم.

درک وجود ماده‌ی تاریک جزو مشکلات اصلی علوم جدید فیزیک و نجوم می‌باشد. اولین توجه به ماده‌ی تاریک از مطالعه‌ی دینامیکی کهکشان خودی به دست آمد. در سال ۱۹۳۲ جان هنریک اورت منجم هلندی حرکت عمودی ستارگان نزدیک کهکشانی را تجزیه و تحلیل نمود و از این داده‌ها شتاب عمودی ماده را محاسبه نمود. او همچنین شتاب عمودی ناشی از تمامی ستارگان شناخته شده نزدیک صفحه‌ی راه شیری را حساب نمود. نتایج او یک اعلام خطر بود: چگالی ناشی از ستارگان شناخته شده برای توضیح حرکت عمودی ستارگان کافی نیست، باید نزدیک صفحه‌ی راه شیری یک ماده غیر قابل مشاهده وجود داشته باشد.

دومین مشاهده در سال ۱۹۳۳ توسط فریتز زوسکین انجام شد. او سرعت‌های شعاعی در خوشه کُما را مقیاس قرار داد و سرعت اصلی تصادفی نسبت به سرعت اصلی کهکشان را محاسبه نمود. کهکشان‌ها در ضمن حرکتشان در خوشه‌ها، حرکت انتقالی هم دارند و سرعت چرخش با گرانش کلی خوشه متعادل خواهد شد، همانند سرعت‌های شعاعی حرکت سیارات منظومه شمسی در میدان گرانشی شان باعث شکست زوسکین شد، زیرا که او دریافت سرعت دورانی تقریباً به اندازه ده برابر از مقدار پیش‌بینی شده از جرم کل کهکشان‌های موجود در خوشه‌ها بیشتر است. آنگاه زوسکین دریافت برای اینکه بتوان

کهکشان‌ها را در خوشه با هم نگه داشت، خوشه باید شامل مقدار بسیار زیادی ماده تاریک (غیر قابل مشاهده) باشد. دلیل دیگر بر وجود ماده تاریک از کیهان‌شناسی می‌آید.

یکی از مفاهیم بنیادی کیهان‌شناسی جدید مفهوم گسترش کیهان می‌باشد. از سرعت گسترش، امکان محاسبه چگالی بحرانی کیهانی وجود دارد. اگر چگالی اصلی از چگالی بحرانی کمتر باشد گسترش برای همیشه دوام خواهد داشت، اگر چگالی اصلی از چگالی بحرانی بزرگتر باشد آنگاه پس از گذشت زمانی معین گسترش متوقف می‌شود و جهان ستارگان در هم فرو می‌ریزد. جرم کیهان با استفاده از جرم کهکشان‌ها و گاز میان کهکشانی قابل محاسبه است، این تقریب چگالی اصلی ماده درخشان را نشان می‌دهد (بیشتر ستاره‌های کهکشانی و ستارگان داخل آنها)، تنها درصد بسیار پایینی از چگالی ماده بحرانی می‌باشد. این تقریبها با محدودیت‌هایی از سنتز نوکلئون‌ها از عناصر نور هم خوانی دار د. مفهوم بنیادی دیگر کیهان‌شناسی کلاسیک، توزیع صاف و هموار کهکشان‌ها در فضا است. خوشه‌های کیهانی وجود دارند اما آنها تنها شامل یک دهم تمامی کهکشان‌ها می‌باشند. عمده کهکشان‌ها بیشتر یا کمتر به صورت تصادفی پخش شده‌اند و آنها را میدان‌های کهکشانی می‌نامند. این نتیجه‌گیری بر روی شمارش کهکشان‌ها در جهت‌گیری‌های مختلف و نیز توزیع کهکشان‌ها در فضا بنا شده است.

تقریباً تمامی اطلاعات نجومی به طور مناسبی با این الگوهای کیهان‌شناسی تا سال ۱۹۷۰ متناسب بوده و تطابق دارند. آنگاه دو تحلیل و آنالیز مهم صورت گرفت که با تصویر کلاسیکی هم خوانی نداشت. در اوایل دهه ۱۹۷۰ اولین داده‌های قرمز گرایی که تمام کهکشان‌های موجود را می‌پوشاند در دسترس قرار گرفت. این داده‌ها مشخص نمودند که کهکشان‌ها به طور تصادفی همچنان که داده‌های قبلی نشان داده بودند، پخش نشده‌اند، اما زنجیرها یا رشته‌های ی را تشکیل می‌دهند و فضای میان رشته‌ها عملاً تهی است. قطر این فضای تهی به ده‌ها مگا پارسک می‌رسد.

اکنون کاملاً واضح است که ساختارهای موجود در کیهان به وسیله گرانش‌های خوشه‌ای شکل گرفته، که از نوسانات کوچک چگالی جرمی بوجود آمده‌اند. ماده در جاهایی که چگالی بالای مقدار میانگین باشد "سقوط" می‌کند و از مکان‌هایی که چگالی از مقدار میانگین کمتر باشد، دور می‌شود. این گرانش خوشه‌ای پروسه‌ای بسیار آرام است. به منظور شکل دادن ساختارهای کنونی دامنه نوسانات باید از یک ده هزارم خود چگالی در زمان جفت‌شدگی کمتر باشد، هن گامی که کیهان شروع به دوره روشن شدن نمود. تابش آمده از مبدأ (بیگ بنگ) اولین بار در سال ۱۹۶۵ به عنوان امواج پس زمینه هم شکل تشخیص داده شد. هنگامی که سرانجام دامنه نوسانات پس زمینه توسط ماهواره COBE اندازه‌گیری شد آنگاه بود که آشکار شد که دومرتبه ارتفاع امواج یا دامنه‌ی آنها از لحاظ نظری از ارتفاع مورد نظر برای اجسام درخشان بدست آمده توسط مشاهدات کمتر می‌باشد.

راه حل این مشکل توسط نظریه دانان به طور مستقل پیشنهاد شد. در اوایل دهه ۱۹۸۰ وجود ماده تاریک توسط منابع مستقلی تایید شد. دینامیک کهکشان ها و ستارگان درون آنها، تشخیص جرم که بر روی عدسی گرانشی بنا نهاده شده بود، مطالعه پرتوهای X خوشه های کیهانی همگی دلایلی تقریباً واضح برای وجود ماده ی تاریک می باشند. اگر فرض کنیم که جمعیت مشخص شده ی ماده تاریک کیهان از ماده معمولی ساخته نشده بلکه بخش هایی از ماده غیر باریونی است، آنگاه نوسانات چگالی می تواند زودتر شروع به افزایش کند و در زمان جفت شدگی دامنه، ساختارهای کیهانی را شکل دهند. بر هم کنش ماده غیر باریونی با تابش بسیار ضعیف تر از ماده معمولی است و فشار تابشی افزایش سریع نوسانات را کند نمی کند. اولین پیشنهاد برای ماده غیر باریونی که ذره باشد و در آن زمان برای فیزیکدانان نیز شناخته شده باشد، نوترینو ها بودند. با این وجود، این سناریو به زودی منجر به مشکلات بزرگی شد. نوترینوها با سرعت های بسیار زیادی حرکت می کنند که مانع شکل گیری ترکیبات کوچک مانند کهکشان ها می شود بنابراین بسیاری از ذرات غیر باریونی دیگر مانند اکسیون ها پیشنهاد شدند. خصوصیت اصلی این ذرات این است که آنها سرعت های بسیار کمتری دارند.

به خاطر این کاهش سرعت است که طرح جدید سرد نامیده می شود، در حالیکه ذرات نوترینوی ماده تاریک گرم خوانده می شوند. شبیه سازی های محاسبات عددی از سیر تکاملی ساختار کیهان، ساختار رشته ای ابر خوشه ها و خلأ در ماده تاریک سرد چیره بر کیهان را تأیید نموده اند. فیزیکدانان تلاش هایی را برای کشف ذراتی که دارای خواصی باشند که بتوانند ساختار جهان را توضیح دهند، انجام داده اند اما هنوز به طور کامل موفق نشده اند. یک سوال حل نشده باقی مانده است. چگالی ماده (ماده معمولی + ماده تاریک) را تخمین بزنید، مقادیری حول و حوش ۰.۳ درصد چگالی بحرانی حاصل می شود. این مقدار خیلی از واحد دور نیست، اما قطعاً کوچکتر از واحد است که زیاد مورد علاقه نظریه پردازان نمی باشد، این آمار و ارقام از طریق اندازه گیری امواج پس زمینه، دینامیک کهکشان ها و سرعت گسترش کیهان که از مطالعه سوپرنواها به دست می آید، حاصل شده اند. برای پر کردن گاف چگالی ماده- انرژی میان واحد و چگالی جرم مشاهده شده، فرض می شود بعضی از قسمت های انرژی خلأ باید عامل این قضیه باشد. این فرض جدیدی نیست: قبل از این اینشتین بخشی را به معادله کیهانی خود که لا ند نامیده می شود، افزود. حدود ده سال قبل اولین شواهد موجود برای وجود انرژی خلأ یافته شد که اکنون انرژی تاریک نامیده می شود. این کشف آخرین گاف الگوی کیهان شناسی مدرن را پر نمود.

در نشست اتحادیه بین المللی نجوم (IAU) در مورد ماده تاریک در سال ۱۹۸۵ در پرینستون، ترماین کشف ماده تاریک را به عنوان یک نوع انقلاب علمی، که با تغییرات الگوها ارتباط دارد، نامید.

۲- شواهد اولیه در مورد وجود ماده تاریک:

۲-۱ ماده تاریک موضعی

چگالی دینامیکی ماده در حوالی منظومه خورشیدی را می توان به وسیله نوسانات عمودی ستارگان در اطراف صفحه کهکشانی محاسبه نمود. حرکت دورانی ستارگان اطراف مرکز کهکشانی نقشی بسیار کوچک در محاسبه چگالی موضعی بازی می کند. ارنست اوپیک دریافت که سهم تمام مناطق پر جمعیت ستارگان (و گاز داخلی مناطق درخشان) برای توضیح نوسانات عمودی ستارگان مناسب می باشد، به عبارتی دیگر نیازی به فرض وجود تجمع ماده تاریک نمی باشد. تحلیل مشابه توسط کاب تین صورت گرفت، او در ابتدا بخش ماده تاریک را برای مشخص کردن ماده غیر قابل مشاهده که وجودش تنها به وسیله خود گرانش پیشنهاد می شود، به کار برد. هر دوی اوپیک و کاب تین دریافتند که مقدار ماده غیر قابل مشاهده در منظومه های همسایه کوچک است.

نتیجه ی دیگری توسط جان اورت به دست آمد. تحلیل و آنالیز او مشخص کرد که چگالی کل از اطلاعات دینامیکی به دست می آید، افزودن چگالی قابل مشاهده جمعیت های پر ستاره با فاکتوری بالاتر از دو از اطلاعات دینامیکی به دست می آید. این قید، معمولاً قید اورت نامیده می شود. این نتیجه به این معنی است که مقدار ماده غیر قابل مشاهده در محدوده منظومه باید تقریباً با ماده قابل مشاهده برابر باشد. برای زمانی طولانی هیچ تمایزی میان ماده تاریک منطقه ای و جهانی وجود نداشت. اما واقعیت این است که این دو نوع ماده تاریک خواص خیلی گوناگونی دارند و سرشت آنها از مطالعه جزئیات مدل های کهکشانی به دست می آید.

۲-۲ ماده تاریک جهانی - خوشه ها، گروه ها و کهکشان ها

یک اختلاف جرم متفاوت توسط فریتز زوسکین کشف شد. او قرمز گرایی از کهکشان هایی در خوشه کُما را اندازه گیری کرد و دریافت که سرعت هایی که کهکشان های منحصر بفرد (منظور کهکشان های خاص و در حال مطالعه می باشد) با توجه به سرعت اصلی خوشه دارند، بسیار بزرگتر از مقدار های تخمین زده شده جرم کل خوشه می باشد که از جرم های کهکشان های منحصر بفرد خوشه محاسبه شده است. تنها راه برای نگر داشتن خوشه ها از گسترش سریع (واپاشی) این است که فرض کنیم خوشه ها حاوی مقدار بسیار زیاد ماده غیر قابل مشاهده می باشد. بر طبق این تقریب انجام شده توسط خود زوسکین، در این خوشه ها تجاوز جرم خوشه های کهکشانی ده برابر و شاید هم بیشتر می باشد. به عنوان یک مشخصه انقلاب های علمی، مشخصات اولیه مسئله در الگوی مستقیم نادیده گرفته شد و این برای کشف زوسکین نیز روی داد.

مرحله ی بعدی مطالعه ی اجرام سیستم های کهکشانی توسط کاهان و والت جر انجام شد. آنها توجه خود را به این حقیقت که بیشتر کهکشان ها بمعنوان یک خاصیت جهانی در حال گسترش قرمزگرایی مثبت دارند، و اینکه تنها کهکشان آندرومدا (M31) یک قرمزگرایی منفی در حدود ۱۲۰ کیلومتر بر ثانیه نسبت به کهکشان ما دارد، سوق دادند. این حقیقت می تواند توسط این نکته که اگر هر دو کهکشان از یک سیستم فیزیکی باشند، توضیح داده شود. یک سرعت منفی شعاعی نشان می دهد که این کهکشان ها قبلاً چرخشی نسبی پیش کهکشانی را گذرانده اند و اکنون به یکدیگر نزدیک می شوند. از سرعت نزدیک شوندگی، مسافت کامل وزمان از آنجا که در حال رد کردن پیش کهکشانی (هم ارز با عصر حاضر کیهان) می باشند، نویسندگان جرم کل سیستم های دوتایی را محاسبه می کنند. آنها دریافتند که جرم کل $M_{Tot} \geq 108 \times 10^{12} M_{\odot}$ می باشد. جرم قراردادی کهکشان M31 حدود $2 \times 10^{12} M_{\odot}$ می باشد. به عبارت دیگر، نویسندگان شواهدی را مبنی بر وجود جرم اضافی گروه در کهکشان های موضعی یافته اند. نویسندگان پیشنهاد کرده اند که جرم اضافی احتمالاً به صورت گاز با دمای $5 \times 10^5 k$ می باشد، با استفاده از داده های مدرن اینستولیدن - بل، تقریب جدیدی از جرم کل گروه های همسایه داده اند، که نزدیک همان مقدار و در حدود $4.5 + 0.5 \times 10^{12} M_{\odot}$ می باشد. این تقریب در توافق خوبی بامشخص کردن جرم M31 و کهکشان های شامل چرخش نوری حول موضع می باشد. یک اختلاف واضح میان جرم یک کهکشان منحصر به فرد و جرم سیستم های دوتایی مشخص می شود. قرار داد نزدیکی برای مشخص کردن جرم از دوتایی ها و گروه های کهکشان های استاتیکی وجود دارد. این روش بر مبنای قضیه ی ویریال می باشد و تقریباً مشابه روش استفاده شده برای جرم خوشه های کهکشانی می باشد. به استثنای یک جفت تک یا گروه، معمولاً یک گروه ترکیبی که شامل مجم وعه ای از جفت ها و گروه های منحصر به فرد می باشد استفاده می شود. این مشخصات برای نسبت جرم به نور (در نور آبی) مقدار $10 - 20 \frac{M}{L_B}$ برای کهکشان های مارپیچی جفت مشخص، $5 - 90 \frac{M}{L_B}$ و برای کهکشان های بیضوی جفت مشخص می باشند. این نسبت ها بزرگتر از مقدار جرم یافت شده از کهکش ان ها می باشند (سرعت بیرون فرستادن در مرکز و منحنی چرخشی کهکشان مارپیچی)، اما هنوز با این وجود مشخص نیست که تفاوت میان جرم یافت شده از جرم جهانی یا موضعی چه قدر جدی است.

۲.۳ - منحنی دوران کهکشان ها

مسئله ای دیگر با توزیع از جرم و نسبت جرم به نور در کهکشان های مارپیچی کشف شد. باب کک نسبت جرم به نور کهکشان آندرومدا M31 را به دست آورد و پی برد که در نواحی بیرونی کهکشان دوران با یک سرعت بسیار غیر قابل انتظار ، بالای سرعت مورد انتظار کپلری در حال گردش اند . او همچنین این نتایج را مانند یک نسبت بالای جرم به نور در اطراف یا مانند جذب قوی غبار تفسیر نمود . اورت دوران و سطح روشنایی لبه ی کهکشان NGL3115SO را بررسی نمود و دریافت که نسبت جرم به نور در نواحی بیرونی ۲۵۰ می باشد. سپس روپین وفورد و رابرت ورت، منحنی دوران M31 را تا 350 Mpc گسترش دادند و این کار را با استفاده از ابزار های نوری و رادیویی انجام دادند. سرعت دورانی به آرامی با دور شدن از مرکز کهکشان افزایش می یابد و تقریباً تا شعاع 16-30 kpc ثابت می ماند. اطلاعات دورانی اجازه ی مشخص کردن توزیع جرم رامی دهند و اطلاعات اندازه گیری فوتون نیز اجازه ی تعیین توزیع نور را می دهند، با محاسبه ی این دو می توان نسبت جرم به نور را به دست آورد . در اطراف M31 و سایر کهکشان ها، مقدار $\frac{M}{L}$ موضعی مورد مطالعه قرار می گیرد که از محاسبه ی دوران و اندازه گیری فوتون ها حاصل می شود، خیلی سریع به سمت بیرون افزایش پیدا می کند، اگر توزیع جرم به طور مستقیم از سرعت دورانی محاسبه شود، در محدوده ی تجمع های قدیمی فلزی دارای هاله ی نور ضعیف مشخص شده اند . این تجمع های فقیر فلزی مقدار بسیار پایین $1 \sim \frac{M}{L}$ را دارند (این مقدار می تواند به طور مستقیم از طریق خوشه های کروی که شبیه تجمع های قدیم فلزی می باشند، بررسی شوند) در نواحی پیرامونی، درخشندگی کهکشان تقریباً به صورت سریع کاهش پیدا می کند، بنابراین سرعت دورانی مورد انتظار باید بر طبق قانون کپلر کاهش پیدا کند. در مقابل، در اطراف سرعت وضعی کهکشان تقریباً ثابت است که منجر به مقدار بسیار بالای موضعی $\frac{M}{L} > 200$ ، نزدیک آخرین نقاط با اندازه گیری سرعت وضعی خواهد شد.

دو احتمال برای حل این مناقشه پیشنهاد شده است . یک احتمال سرعت وضعی را با سرعت دورانی مشخص کند، اما این در کهکشان ها منجر به ایجاد یک تجمع بسیار گسترده با مقدار بسیار بالای $\frac{M}{L}$ می شود. احتمال دیگر این است که فرض کنیم که در اطراف کهکشان ها، هیچ سرعت دورانی ای که منجر به انحراف وضعی بشود وجود ندارد. برای انتخاب میان این دو احتمال برای حل اختلاف جرم در کهکشان ها جزئیات بیشتری از مدل ها مورد نیاز است. در حالت عمومی ضروری است که وجود نواحی پر ستاره و درخشان در کهکشان ها با خصوصیات متفلوت به حساب آورده شود.